

Honzikovi byl sice rok, ale vyrazili jsme v létě s bráchou na Slovensko do Tater. Byla pěkná vedra. Cesta byla jeden horor. Autobus se vysypal a musely jsme u benzinky ve vedru čekat na náhradní spoj. Když přijel, i když to kalil, dostali jsme se do Ždiaru až v jedenáct hodin večer. Ubytovali nás v nějaký chajdě v 1 patře bez zábradlí. Proto jsme k vůli dětem žádali o jiné ubytování. Bylo nám řečeno, že když jsme přijeli pozdě, že druhý den bude pozdější odjezd na výlet. Samozřejmě nebyl a ráno jsme byli vzbuzeni, že na nás čeká celý autobus lidí. Rychle jsme popadli věci a jelo se na Štrbské pleso. Na parkovišti jsme Honzikovi ustlali a když se vyspal, vydali jsme se na Solisko lanovkou. Jelikož se začali honit mraky, spěšně jsme sjeli dolů a schovali se v restauraci před přívalem deště. Rozhodli jsme se, že na organizované výlety se vyprdneme a s dětmi, s ohledem na Honzika, budeme chodit po okolí. Tam kde jsme byli nově ubytovaní, měli zvěřinec, včetně koně. Děti byli spokojení a my taky.

Okolí s výhledem na Tatry bylo super. Počasí nám nakonec vyšlo a nazpátek domů jsme dojeli bez problémů.